

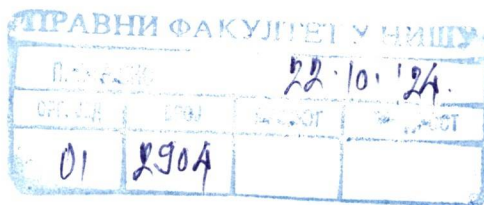
Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ,
Бр. 01-2904/1
22/10/2024. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Тајни надзор комуникације осумњиченог”, кандидата Савић Анђеле, број досјеа М039/23-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 22/10/2024. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

На седници Катедре за кривичноправне науке која је одржана дана 15.12.2024. године на основу члана 34. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу формирана је Комисија за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом: „**Тајни надзор комуникације осумњиченог**” кандидата Анђеле Савић, број индекса М039/23-О. Комисија, након детаљног прегледа мастер рада, подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под насловом „**Тајни надзор комуникације осумњиченог**” кандидата Анђеле Савић написан је на 90 страница текста, са укупно 219 напомена у фуснотама, које чине додатна објашњења, цитирање научних и стручних чланака, релевантних прописа, одлука и електронских извора. У погледу литературе, приликом израде рада кандидат је користио 37 домаћих и 7 страних извора – библиографске јединице (уџбенике, књиге, приручнике, монографије, чланке) уз осталу истраживачку грађу - 30 закона и међународних докумената, 52 одлуке и 6 електронских извора.

Структурално централни део рада подељен је у три поглавља: 1) Право на приватност; 2) Посебне доказне радње и 3) Тајни надзор комуникације осумњиченог; а рад, осим наведеног, садржи и увод, закључак, попис коришћене литературе и остале истраживачке грађе, сажетак и кључне речи на српском и енглеском језику, као и биографију кандидата на крају рада.

Кандидат у уводу (стр. 1-2) излаже предмет свог рада и указује на природу и значај посебне доказне радње тајни надзор комуникације, који се огледа у откривању и доказивању тешких кривичних дела, као и на неопходност адекватне заштите права на приватност појединаца. Кандидат посебно указује на важну улогу Европског суда за људска права када је у питању заштита права на приватност. Поред изучавања тајног надзора комуникације као посебне доказне радње, предмет мастер рада је сагледавање појма посебних доказних радњи, врста које законодавац предвиђа, као и проучавање релевантних пресуда Европског суда за људска права. Упоредноправном анализом

законодавстава других земаља кандидат настоји да укаже на разлике у регулисању тајног надзора комуникације, с крајњим циљем уочавања позитивних и негативних страна постојећих регулатива.

Кандидат излаже циљ мастер рада указујући на значај ове посебне доказне радње, њене предности и мане, начин на који је она регулисана, начин њене примене у пракси, као и на потребу да се успостави баланс између примене посебне доказне радње тајни надзор комуникације и заштите права на приватност појединаца. Такође, кандидат има за циљ да прикаже нова идејна решења у погледу унапређења постојеће регулативе у Републици Србији.

Прво поглавље, под насловом „Право на приватност“ (стр. 3-10) фокусирано је на анализу појма права на приватност и на заштиту овог права која је гарантована домаћим и међународним правним актима. У овом делу рада анализиран је развој појма приватности и права на приватност, међународни акти којима је обезбеђена заштита права на приватност и указано је на то да ово право може бити ограничено једино ако за то постоји основ у закону и легитиман циљ државе. Кандидат излаже услове који морају бити испуњени да би ограничење права на приватност било допуштено, а који су искристалисани кроз дугогодишњу праксу Европског суда за људска права. У раду је указано на заштиту права на приватност у Републици Србији и анализирани су најзначајнији правни акти којима је обезбеђена заштита овог права.

У другом поглављу, које носи назив „Посебне доказне радње“ (стр. 10-21) кандидат изучава појам, врсте и значај посебних доказних радњи. У овом делу рада кандидат сагледава развој посебних доказних радњи на међународном плану, као и у законодавству Републике Србије и указује на њихову специфичност због које се могу примењивати само онда када је реч о тешким кривичним делима. Анализирани су врсте посебних доказних радњи које су прописане Закоником о кривичном поступку и указано је на њихов значај у откривању тешких кривичних дела, као и доказивању извршења, односно припреме кривичних дела у поступку пред судом.

Треће поглавље, које носи назив „Тајни надзор комуникације осумњиченог“ (стр. 21-77), састоји се из три дела. У првом делу кандидат излаже стандарде који су успостављени у пракси Европског суда за људска права када је у питању тајни надзор комуникације, сагледава питање статуса жртве и услове који морају бити испуњени да би мешање државе

у право на приватност појединца било оправдано. Кроз анализу најзначајнијих пресуда Европског суда за људска права, кандидат проучава начин на који Европски суд за људска права испитује оправданост мешања државе и указује на минималне мере заштите које закон једне земље треба да садржи да би постојала адекватна заштита од злоупотребе. У другом делу кандидат анализира законодавство Републике Србије у погледу посебне доказне радње тајни надзор комуникације, указује на услове материјалноправне и формалноправне природе који морају бити испуњени и исцрпно наводи кривична дела у погледу којих тајни надзор комуникације може бити одређен. Кандидат сагледава начин спровођења мере тајног надзора комуникације, поступање са прикупљеним материјалом по окончању спровођења мере, указује на значај обавештавања осумњиченог о томе да је његова комуникација била под надзором државе и сагледава питање случајног налаза. Такође, кандидат указује на то да се подаци везани за предлагање и одлучивање о мери и подаци који су прикупљени током трајања мере тајног надзора комуникације сматрају тајном и сагледава улогу Закона о тајности података у том погледу. Трећи део је посвећен анализи упоредноправних извора права из ове области. Кандидат се бави анализом тајног надзора комуникације осумњиченог у англосаксонском праву, конкретно у Америци и Великој Британији, и континенталном праву, где као пример узима законодавства Немачке и Шпаније. С циљем уочавања разлика између регулативе земаља у региону, извршена је анализа правних извора у Црној Гори, Хрватској, Босни и Херцеговини и Северној Македонији.

У закључку (стр. 78-80) кандидат указује на неопходност постојања тајног надзора комуникације, као мере које државе користе за откривање кривичних дела, а нарочито оних чије извршење је у фази припреме. Закључак кандидата јесте да развој технологије и средстава комуникације иде у корист организованих криминалних група, тако што олакшава њихову међусобну комуникацију. С друге стране, право државе да штити своје интересе ограничено је правом на приватност појединаца, због чега је неопходно пронаћи решење којим би се задовољили интереси и државе и грађана. Кандидат закључује да је законодавство Републике Србије у великој мери усаглашено са праксом Европског суда за људска права, док једино замера то што Законик о кривичном поступку не предвиђа обавезу обавештавања појединца о примени мере тајног надзора комуникације, уколико не дође до покретања кривичног поступка. Кандидат се осврће на актуелне измене Законика о

кривичном поступку и истиче значај предлога да се Закоником о кривичном поступку предвиди обавеза обавештавања осумњиченог, вршећи поређење са законодавствима других земаља у којима оваква обавеза постоји. Такође, кандидат указује на значај решења законодавца Републике Србије према коме образложеном писаној одлуци о примени мере доноси суд. Како је реч о мери којом се озбиљно задире у право на приватност појединца, закључак кандидата је да државе морају усаглашавати своја законодавства са праксом Европског суда за људска права, као и да самоиницијативно предузимају мере с циљем унапређења своје регулативе.

Закључак и предлог

Након детаљног разматрања мастер рада „Тајни надзор комуникације осумњиченог” кандидата Анђеле Савић, можемо да закључимо да је пред кандидатом био сложен задатак са више аспеката. Требало је проучити и анализирати научне радове и међународну и националну нормативу којом је регулисана посебна доказна радња тајни надзор комуникације.

Кандидат је при писању овог рада кроз свеобухватну студију, детаљно анализирао и упоредну праксу у правним системима Сједињених Америчких Држава, Велике Британије, Немачке, Шпаније, Црне Горе, Хрватске, Босне и Херцеговине и Северне Македоније и проучио сва релевантна питања везана за тему, предмет и циљ мастер рада. Осим тога, кандидат је извршио анализу пресуда Европског суда за људска права, као и пресуда домаћих судова и судова других земаља.

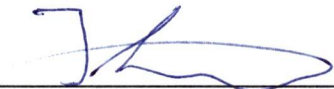
Овај рад, поред своје научне вредности, претендује да има и практичну вредност и као водич или приручник за детаљну анализу посебне доказне радње тајни надзор комуникације.

На основу свега наведеног Комисија закључује да је мастер рад „Тајни надзор комуникације” кандидата Анђеле Савић резултат самосталног и оригиналног научног рада из области кривичног процесног права. Кандидат је у раду систематизовао и анализирао постојећу правнотеоријску литературу и домаћу и међународну нормативу, уз спровођење теоријског истраживања и својим радом дао допринос науци кривичног процесног права.

С обзиром да су испуњени сви услови из чл. 36 Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Тајни надзор комуникације осумњиченог” кандидата Анђеле Савић подобан за јавну одбрану, па предлаже усвајање Извештаја о оцени мастер рада и подобности за његову јавну одбрану.

У Нишу, дана 18.10.2024. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1.
проф. др Саша Кнежевић

2.
проф. др Душица Миладиновић
Стефановић

3.
проф. др Иван Илић